

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Append. Curiositas in alienis negotiis amputanda. Item suspiciones & detractiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Euchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 1.

DOCUMENTVM IX.

*De aliorum factis non satagendum,
nec malè de ijs loquendum.*

Aliorum dicta vel facta te-
merè neque iudices, neque
discutiās: & superfluis curis te nō
implices, verbaque detractoria
loqui, aut etiam audire (quan-
tūm potes) caveas.

APPENDIX.

*Curiositas in alienis negotijs ampū-
tanda. Item suspensiones &
detractioes.*

1. Piè de omnibus existimandum, nec de ullo te-
merè iudicandum.
2. Suspensiones sinistras statim abijci debere. Etia
qui aliorum gerit curam multum suspicax esse non
debet.
3. Peccantibus compatiendum potius quàm in-
dignandum.
4. Detractio, & censura de aliorum defectibus,
pio viro maxime fugienda.

I. **V**TILE fuerit ad hujus præ-
cepti observationem,
Aliorum mores & gestus minùs
compositos studiosè non atten-
dere, nisi in quantum officij ne-
cessitas exposcit.

*Temera-
rium ju-
diciū
fugien-
dum.
1. Esto ca-
cus in a-
lienis;*

*2. Ob in-
commoda
curiosita-
tē.*

*3. Remē-
dia teme-
rary ju-
dicij.*

Qui enim in ea re curiosus est,
facile etiam inquietus, suspicio-
sus, amarus, atque indignabun-
dus erit: & circa alios intempe-
stivè occupatus, sui ipsius obli-
viscetur.

Laudabile admodum est, teme-
raria iudicia vitare: non continuo
putare nullos ibi bonos esse, ubi

multi videntur non rectè vivere;
nec existimare illos omnes jam ir-
remediabiliter perijsse, qui cog-
noscantur adhuc licentiùs pec-
care: neque arbitrari hominem
orthodoxum ac pium propterea
à Deo despici vel non diligi, quòd
adhuc aliquibus imperfectioni-
bus detineatur.

Laudabile inquam est, suspi-
ciones sinistras in se leviter non
admittere, eis importunè & ini-
què se cordi ingerentibus consen-
sum non præbere:

Mala de aliquo audita nimis
facile non credere:

Benè de alijs sentire, & eorum
verba atque opera in meliorem
partem (quatenùs fieri potest)
interpretari. Non est cur multum
doleat se errare, qui etiam de ma-
lis hominibus bona cogitat.

Is cui aliorum cura credita est,
licet aliquando fortè metuat ne
ibi malum lateat ubi malum non
est, nunquam tamen fixa mente
suspitari debet ibi malum esse, ubi
utrum malum sit incertus est.

Vir benevolus, & benigna cha-
ritate præditus, certò cognoscens
aliquem graviter peccasse, com-
miserescit:

Memorià repetens, quanta sit
infirmas & cæcitas humana.

Quantaque diaboli tentantis
invidia atque malitia.

Sed & hoc apud se recogitat,
quàm ardenti desiderio Dominus
experat & expectet tempus illud,
quo peccator convertatur, & se
corrigat,

Qui

APPENDIX.

Regula conversationis externa cum benevolentia erga proximum.

Enchiridij Parvulorum. Lib. 2.

Qui negotia sibi commissa relinquit, & sollicitudinem de rebus ad se suumque officium non pertinentibus abijcit, qui que inepre avidus non est ut aliorum secreta cognoscat, grandi pacis internæ beneficio fruatur.

Pij multum exhorrent detractionis vitium:

Ita ut de alterius imperfectionibus tacere semper malint, quam aliqua dicere.

Quod si necesse interdum fuerit ut talia vel loquantur vel audiant, summoperè vigilant ne aut per verborum excessum, aut per intentionem affectionemque minus sinceram corda sua maculent. Rem Deo gratam facit, qui detraherentis sermonem prudenter amputat, & ad meliora transferre satagit.

DOCUMENTVM X.

Benevolentia & affabilitas erga alios.

Benignum, * benevolum, & affabilem omnibus te præbe: de aliorum bonis sicut de proprijs gaude, & pro aliorum malis ingemisce; omnes sincera charitate diligens, neminem, quantumvis etiam tibi molestum, odio habens, de nullius salute desperans, & imperfectis quibusque piam compassionem magis quam turbulentam indignationem impendens.

* Hec citat Iudocus Lorichius s. Theologiae Doctor de Cura corporis. cap. 5.

1. Conversatio externa debet esse affabilis, modesta, serena.
2. Nullum despiciere oportet tanquam inemendabilem.
3. Anima in hominibus respicienda, non species corporis aut fortuna.
4. Aliorum bonis congaudendum, malis vero condolendum.
5. Opera misericordie spiritualia frequentanda, & si poterit, etiam corporalia.
6. Amara omnia erga alios & asperitas vitanda & reprimenda.
7. Correctio fraterna exercenda, humiliter, inuocenter, dulciter, fortiter, discretè, tum in proceros, tum in infirmos.
7. Singularitatis nota in communi & exterioris vita & conversatione maxime vitanda.

Omnino convenit ut servus Dei affabilem alijs se præbeat, & in vultu modestam castamque serenitatem potius, quam nimis tristem vel austeram gravitatem, prætereundè consuecat. Debet (quantum in se est) amicè cum omnibus conversari, nemini onerosus esse, neminem conturbare, verborum infinceram atque à dilectione alienam mordacitatem vitare, promptè quoslibet juvare, cupidè omnium necessitatibus subvenire, libenter non solum his à quibus diligitur, sed potissimum his à quibus infestatur aut læditur, benefacere; cor amaritudine aut felle infectum adversus aliquem non gerere, nulli signa charitatis negare, nulli malè vel le, nulli invidere.

Nullum quantumvis iniquè violentem,

Benevolentia conversatio nis octo Monita.

1. Sic serena & amica affabilitas.

2. Nullum judicem.